

нено да спират караваните си. Първата забрана за стануване в определени „обозначени“ области е от 1973 г.

През 1980 г. Законът за местната власт и териториалното планиране премахва думата „циганин“ от Закона за осигуряване места за каравани от 1968 г. Циганите вече не са единствените, наказвани за стануване край пътищата. През 1994 г. Законът за наказателното право и обществения ред налага много по-строги наказания за стануване извън обозначените места на територията на Англия и Уелс. В същото време отпадна задължението на местните власти да осигуряват места за каравани и циганите са уведомени, че трябва да си купят земя, да получат разрешително и сами да си застроят места за стануване. Официалното преброяване от януари 1997 г. сочи, че близо 6000 каравани са на официално обозначените за тях места, над 3500 се намират на частни паркинги, за които е получено разрешително, и 2500 са паркирани незаконно.

През 1996 г. е установено, че в Англия живеят 50 000 деца на цигани и други чергари на възраст между няколко месеца и 16 години. Тази цифра включва и деца на пътуващи последователи на вълната „ню ейдж“, **нюейджъри**. Повечето деца на възраст между 5 и 11 години ходят на училище, но не и по-големите, на възраст между 11 и 16 години. Над 3000 училища получават субсидии за деца на чергари и деца от вече уседнали семейства. Тенденция е след 16-годишна възраст циганите да прекъсват образованието си. Има данни за трима цигани, записани в колеж през 1996 г.

Циганите в Англия работят предимно на частна практика в такива браншове като преработка на метали, градинарство и ремонтни дейности. Циганите музиканти са познати като изпълнители на фолк музика в някои клубове, но не и сред широката общественост. Виж също ШОТЛАНДИЯ и УЕЛС.